

Karel Rychlík

Determinanty v tělesech libovolné charakteristiky

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 64 (1935), No. 5, 135--136

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/121271>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1935

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

Determinanty v tělesech libovolné charakteristiky.

K. Rychlík, Praha.

V hlavních rysech budu užívatí terminologie a označení zavedeného v článku p. prof. Petra: O definici determinantu, Časopis 60, 1931, str. 201—213. Označím dále K (komutativní) těleso libovolné charakteristiky p .

Nejprve budu definovati, kdy forma m -lineární m řad neurčitých (transcendentních) prvků n -árních v K $x^{(1)}, x^{(2)}, \dots, x^{(m)}$

$$F(x^{(1)}, x^{(2)}, \dots, x^{(m)}) = \Sigma a_{i_1 i_2 \dots i_m} x_{i_1}^{(1)} x_{i_2}^{(2)} \dots x_{i_m}^{(m)}$$

je alternující. Při tom se vztahuje Σ na indexy $i_1, i_2, \dots, i_m$ probíhající čísla $1, 2, \dots, n$ a $a_{i_1 i_2 \dots i_m}$ jsou prvky z tělesa K .

$$F(x^{(1)}, x^{(2)}, \dots, x^{(m)})$$

je alternující forma, je-li

$$F(x^{(1)}, x^{(2)}, \dots, x^{(m)}) = 0,$$

když je splněn aspoň jeden z $m - 1$ vztahů

$$x^{(1)} = x^{(2)}, x^{(2)} = x^{(3)}, \dots, x^{(m-1)} = x^{(m)}.$$

Pak je též $F(x^{(1)}, \dots, x^{(m)}) = 0$, kdykoliv $x^{(i)} = x^{(j)}$, kdež i, j jsou dvě libovolná různá z čísel $1, 2, \dots, m$.

Definice: „ $F(x^{(1)}, \dots, x^{(m)})$ je alternující forma, když při transpozici řad $x^{(i)}$ a $x^{(i+1)}$ ($i = 1, 2, \dots, m - 1$) forma ta se násobí -1 “, je s prvou definicí ekvivalentní jen pro $p \neq 2$. Při $p = 2$ dlužno připojití další podmínku: „V alternující formě $F(x^{(1)}, \dots, x^{(m)})$ je $a_{i_1 i_2 \dots i_m} = 0$, jsou-li aspoň dva z indexů $i_1, i_2, \dots, i_m$ sobě rovny“. Tato podmínka je při $p \neq 2$ splněna sama sebou.

Determinant $|x_i^{(n)}|$ v neurčitých prvcích $x_i^{(n)}$ možno pak definovati jako alternující m -lineární formu m řad neurčitých prvků m -árních

$$[x_1^{(1)}, \dots, x_m^{(1)}], [x_1^{(2)}, \dots, x_m^{(2)}], \dots, [x_1^{(m)}, \dots, x_m^{(m)}],$$

v níž součinitel při součinu $x_1^{(1)}, x_2^{(2)}, \dots, x_m^{(m)}$ je roven 1.

Determinant $|a_i^{(k)}|$ s prvky $a_i^{(k)}$ z tělesa K dostaneme z determinantu s prvky neurčitými pomocí principu dosazení.

Způsob odvození vět z teorie determinantů je pak tento: Stejným postupem jako v článku p. prof. Petra odvodíme věty pro determinanty s neurčitými koeficienty a z těch pak pomocí principu dosazení věty pro determinanty s koeficienty z tělesa K .

Možno však přímo užití vět pro determinanty z tělesa čísel reálných (nebo komplexních) podobným způsobem, jako jsem to

ukázal při důkazu věty, že determinant, v němž dvě řady jsou si rovný, má hodnotu 0. (Crelles J. 167, 1932, str. 197, Hasse, Aufgabensammlung zur Höheren Algebra, S. Göschel 1082, str. 97).

Determinanten in Körpern von beliebiger Charakteristik. Um die von Prof. K. Petr im Artikel: O definici determinantu, Časopis 60, 1931, S. 201—213, dargelegte Theorie der Determinanten auf den Fall der Körper von Charakteristik $p = 2$ zu erweitern, muß man die alternierende Funktion passend definieren.

Compléments à ma communication du Congrès de Chambéry.

P. Sergescu, professeur à l'Université de Cluj.

1. Dans ma communication au congrès de Chambéry, 1933, de l'Association française pour l'avancement des sciences (57 session, pag. 50—54) j'ai montré que les équations $\sum_{k=1}^n (1 + kr)^p x^k = 0$

où $p = 1, 2$ ou négatif, ont au plus deux racines réelles. Je supposais tous les termes de la progression positifs, donc $r > 0$ sans restreindre la généralité.* Ces résultats peuvent être étendus.

2. L'équation $\sum_{k=1}^n (1 + kr)^3 x^k = 0$, où $r > 0$, a au plus trois racines réelles.

Les racines réelles sont négatives et comprises entre -1 et 0 (théorème de Kakeya). En multipliant par $(1 - x)^4$:

$$(1 - x)^4 \sum_{k=1}^n (1 + kr)^3 x^k = 1 + [(1 + r)^3 - 4] x + [4r^3 - 6r + 3] x^2 + (r - 1)^3 x^3 - [1 + (n + 1)r]^3 x^{n+1} + \{4[1 + (n + 1)r^3] - [1 + (n + 2)r]^3\} x^{n+2} - \{4(1 + nr)^3 - [1 + (n - 1)r]^3\} x^{n+3} + (1 + nr)^3 x^{n+4} = 0.$$

Les parenthèses qui multiplient $x^2, x^{n+1}, x^{n+2}, x^{n+3}, x^{n+4}$ sont positives. Cas n impair. La transformée en $-x$ de cette expression a trois variations. L'équation proposée a effectivement trois racines réelles. En effet, posons:

$$y = 1 - [(1 + r)^3 - 4] x + (4r^3 - 6r + 3) x^2 - (r - 1)^3 x^3 \\ Y = [1 + (n + 1)r]^3 x^{n+1} + [\dots] x^{n+2} + [\dots] x^{n+3} + (1 + nr)^3 x^{n+4}.$$

L'équation revient à $y = Y$. Pour $r > 2$, y coupe Ox en deux points $\alpha < \beta$ situés entre 0 et 1 . Y croit de 0 à $Y(1) > y(1)$. Donc Y coupe y en un point d'abscisse $< \alpha$. De plus, on peut prendre n assez grand pour que pour $x_0 > \beta$, donné, on ait $Y(x_0) <$

* Il faut supprimer pag. 53 les lignes 5 et 6, qui se sont glissées par une erreur de transcription.